

[Finansministeren.]

være meget beskeden, bl. a. fordi der vil være gode muligheder for at anvende det personale, vi allerede har til rådighed, på en mere rationel måde end i øjeblikket, og her vil jeg gerne henvise til, hvad jeg har sagt ved fremsættelsen.

Det ærede medlem var inde på, at der burde etableres et samarbejde mellem toldvæsenet og skattevæsenet, og jeg skal kort sige, at en sådan tankegang er jeg ikke fremmed over for.

Endelig havde det ærede medlem en lille historie om kongen og smørklatten, og moralen af historien skulle vist være den, at skatternes provenu mindskedes, efterhånden som de gik gennem mange hænder. Det var naturligvis en meget munter lille historie, men den har jo aldeles ikke nogen sammenhæng med det, vi diskuterer her, for det, der medfører, at merværdiafgiftens provenu i det første år bliver mindre, end det vil være på længere sigt, er jo aldeles ikke, at denne skat går gennem så og så mange hænder, men dels at der er visse kreditfrister, som gør sig gældende, dels spørgsmålet om refusion af engrosomsætningsafgiften. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem gerne ville opholde sig lidt ved det, men jeg synes, at det ærede medlem, når han opstiller betæneligheder o. s. v., i noget højere grad skulle holde sig til, hvad der er realiteten i sagen.

Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger, men blot anbefale lovforslaget til en grundig behandling, jeg vil dog også gerne anbefale det til gennemførelse så tidligt, at det kan træde i kraft fra næste årsskifte.

Henry Christensen: Jeg mener ikke, at debatten og den højtærede finansministers udtalelser gør det nødvendigt at fortsætte med en lang drøftelse os imellem.

Jeg tror, at i alt væsentligt vil de principielle synspunkter som grundlag for vor behandling af det foreliggende lovforslag være klarlagt gennem de udtalelser, der allerede er fremsat. Jeg erkender, at finansministeren i de udtalelser, han nu fremsatte, gav udtryk for forståelse eller, som han selv kalder det, imødekommenhed over for det synspunkt, som jeg først og fremmest havde sammenfattet i betragtningen om samtidighed mellem denne del af en

skattereformpolitik og det, som denne skattereformpolitik på de øvrige skattereformområder skal løse op for. Jeg har jo allerede én gang i dag haft lejlighed til at rose den højtærede finansminister. (*Afbrydelse af finansministeren* [Poul Hansen]). Jeg vil kun give finansministeren det gode råd, at han bevarer den velvillige og forstående indstilling, som han på dette punkt lagde frem, og ikke lader nogen komme i vejen med en bremse på et eller andet tidspunkt.

Det, der så bliver tilbage, hvis der viser sig at være den fornødne dækning på dette område, er spørgsmålet om de praktiske og politiske muligheder for at gennemføre lovforslaget. Jeg vil i denne forbindelse sige, at her spiller spørgsmålet om tidspunktet for en merværdiafgifts eller en anden omsætningsafgifts indførelse jo stærkt ind. Ved at vælge den 1. januar 1966 som tidspunkt for denne afgifts indførelse bringer man sig i den situation, som over for folketinget er helt afgørende uheldig, at man skyder spørgsmålet om den øvrige del af skattepolitikens muligheder langt ud i fremtiden, og så bliver det ikke i næste finansår, men først i det næstfølgende finansår, at man får mulighed for at bringe den hjem.

Derved bliver både problemet om skattereformen og problemet om det, der er forudsætningen for at få hold på udgiftsudviklingen, mange gange vanskeligere. Derfor tror jeg at den højtærede finansminister alvorligt skal overveje, om hans hovedbegrundelse for, at lovforslaget skal gennemføres med virkning fra den 1. januar, er holdbar nok, nemlig den begrundelse, at det er af hensyn til de 400 mill. kr., at denne tidstermin er foreslået. Der var langt mere mening i drøftelsen om en gennemførelse fra den 1. oktober, end der er i en gennemførelse fra den 1. januar, fordi ikrafttrædelse den 1. oktober bringer meget nærmere sammenhæng mellem dette reformforslag og den øvrige del af skattereformen. Det bringer meget mere tidsmæssig sammenhæng i udgiftspolitikken. Skyder man tidspunktet ud til den 1. januar, kan det meget vel vise sig, at forøgede vanskeligheder opstår. Derfor ville den 1. oktober være et bedre tidspunkt, og derfor ville den 1. juli måske være et endnu bedre tidspunkt. Jeg vil gerne have gjort den bemærkning til den højt-